VIRO
MAGNIFICO, AMPLISSIMO ET CONSULTISSIMO
DN. SIMONI WEISSIO

hactenus Reg. Civit. Thorunenſ. Conſuli & Ær. Publ. Præſ. primario,

Nec non

Scholarchæ bene merito,

JAM PRÆSIDI INCLITI MAGISTRATUS ET PRÆCONSULI SOLENNITER ELECTO,

NOVAM DIGNITATEM DIE VII. APRIL A. R. S. M. DCC. XXXIV. COLLATAM,

Felicem, diuturnam, & undique ſalutatem

Senili Carmine

Gratulabundus apprecatur

I. ZABLERUS P. O.

THORUNII
Impreſſit Ioh. Nicolai NOBIL. SENAT. & GYMN. Typographus.

FAta favent senibus: nondum est effoeta senectus:
Flore novo subito cana nitescit hiems,
Nempe aliter crescunt homines iterumq; fatiscunt,
Diversisque modis mitia poma ferunt.
Bruta quidem tellus iam veris pandit honores,
Quum leni Zephyro gleba soluta calet;
Iam culmis patulos vestit Cerealibus agros,
Horreaque agricolæ messis opima replet;
Mox pluvio autumno spumat vindemia labris
Plenior, & nudo sub pede musta fluunt.
Quamprimum at Boreas iussit torpere Soracten,
Et nivibus spissis est remoratus aquas;
Nullus honor veris superest, non campus aristis
Flavescit, sed nec Bacchica mella fluunt.
Sic etiam vita est hominum: iuvenilibus annis
Fervescit nimium, & tempora verna refert.
Tunc animi in pugnam faciles Mavortia spirant
Arma, acies densas rumpere non metuunt.
Tunc quoque furtivi venas populantur amores,
Admovit quoties Lesbia sæva faces.
Excelsos gestant animos, quibus integer ævi
Sanguis corde fluit, mobile robur adest.
Hi vel vela parant, nigrosque feruntur ad Indos,
Torporem indociles pauperiemque pati;
Vel Procerum invisunt aulas streperumque tribunal,
Et fora Marte suo litigiosa crepant.
Nempe hos ambitio perfusaque gloria fuco
Vexat, & immensum gloria calcar habet.
Non illos curæ vigiles, non ardua frangunt,
Dummodo fama & opes concomitentur eos.
Heu nimium miseros! veniet rugosa senectus,
Adveniet strepitum non faciente gradu;
Omnia turbabit dextram subeunte bacillo,
Lætaque sordebunt, quæ placuere prius.

Nostra hæc conditio est: morimur, dum vivere posse
Credimus, ac subito nos Libitina rapit.
Tempora volvuntur, sed vix meliora redibunt,
Mutaturque poli semper ad instar homo.
Sunt exempla tamen, quorum devexior ætas
Floruit, & gemmas cana senecta tulit.
Gemmæ inquam fasces fuerant titulique superbi,
Quos pridem meritos Curia celsa dedit.
Per varios namque ire gradus solet ardua virtus,
Infima non temnit, summaque rite petit.
Vidimus e rudibus congesta palatia saxis
Surgere, & æquari nubibus atque polo.
Vidimus includi peregrina ex arbore germen:
Parvum erat, at sensim crescere cœpit idem;
Maiorque ad cœlum ramis felicibus arbos
Exiit, e valido robore summa petens.
Sic TIBI, dulce decus nostrique insigne Lycéi
Præsidium, vita fata dedere frui.
CONSULIS implesti parteis & IUDICIS æqui,
BURGGRABIUM patria est deveneratagravem.
Quin etiam FISCI distrinxit cura capacis,
Qui neu deficeret, meta laboris erat.
Iam PATRUM voluit Venerabilis Ordo tenere
Munera PRÆSIDII, summaque iura dare.
Scilicet hæc visa est TE PRÆSIDE digna palæstra;
Amplior ad laudes area nulla fuit.
Virtutes sed nolo TUAS extollere multis:
In TE est, quod laudes vincat & ingenium:
Magnus amor patriæ libertatisque sepultæ;
Mens invicta malis justitiæque tenax;
Gratia Magnatum factis verbisque parata,
Quos toga spectatos reddidit atque sagum.
Aures atque manus oculique ad munera clausi;
Ad dandum afflictis semper operta manus:

Hæc

Hæc movere PATRES, positaque coronide mentis
Iussere effigiem summa tenere TVÆ.
Heu mihi, quod Musis subduxit sparta SCHOLARCHAM
Altior, ac Pindo parcior unda fluet.
Vivitur hic parce, trahitur vix spiritus ære
Exiguo, pannis obsita Musa gemit.
Sic dum fama nequit pestem hanc depellere, vires
Quid mirum minui, deteri & ingenium?
At magis angor, ais, tantæ succumbere moli,
Undique quæ terret membraque fessa premit:
Tussis anhela quatit pectus capitisque senilis
Compagem, noctu cura recurrit edax:
Succedat vegetus, succedat iunior annis,
Molem hanc enormem qui gerat atque regat
Quid nos, quid reliqui, quænam solatia fundant,
Ut mente intrepida sustineatur onus?
Illud mente pia perpendas, OPTIME PRÆSES,
Quod satis edoctum pagina sacra docet:
Destinat ipse Deus meritis tempusque locumque,
Et vires humeris sufficit ipse TVIS.
Tempora si mala sunt, si Mavors omnia turbat,
Si nusquam illæso fors licet ire pede;
Arbitrio committe Dei curasque viasque,
Arbitrio quoniam non licet esse TVO.
TV legum compesce malos formidine, & umbra
Protege, quos forsan noveris esse pios.
Nos, quando excubias pro afflicta suscipis urbe,
Pro TE iterum superis fundere vota decet:
Magne Tonans facxis, virides sint PRÆSIDIS anni:
Tu suppone manus, ut leve fiat onus:
Livor eat, cedant ærumnæ & iurgia linguæ:
Usque novo decori grandius adde decus.